

Na dechberoucí cestu Poutníků vzpomíná Robert Křesťan s láskou

ZASTUPOVÁN OSA
OD 1989, V DATABÁZI
MÁ REGISTROVÁNO
124 HUDEBNÍCH DĚL

Jméno skladatele, textaře a zpěváka Roberta Křesťana je dnes jedním ze základních pilířů české a moravské folk & country scény. Jeho písničky během let často zlidověly, ale loňský šedesátník zůstává skromný. Tráví většinu času na chalupě na Vysočině nedaleko Poličky, ale se svou skupinou Druhá tráva nedávno vystupoval také v různých koutech naší republiky, od Plzně přes Prahu až po Ostravu.

TEXT: MARCELA TITZLOVÁ

Vím, že váš tatínek byl operní zpěvák. Chodil jste na jeho představení?

Byl jsem na něm jen jednou asi v deseti letech, když měl angažmá v Olomouci, zpíval Vodníka. Pak emigroval.

Máte hudební talent po něm?

Výhradně. Matka je zcela nemuzikální.

Každé dítě se většinou učí hrát na klavír, kytaru nebo flétnu. Vy jste se na volbě nástroje shodl s rodiči?

Rodiče volili klavír. Chodil jsem „do klavíru“ od první do deváté třídy. Cvičil jsem na něj neochotně a málo. Hudební talent jsem měl, jen vůli moc ne. Ale později jsem byl za těch devět let vděčný, protože klavír a housle jsou ta správná tradiční volba. Na další nástroje jsem se už učil sám či od kamarádů.

Pokud to byla hlavně kytara, z té je, nebo není těžké přeseďlat na banjo nebo mandolínu?

Je to lehčí než ostrý start. Ale pro hraní na mandolínu by mi víc prospěla houslová průprava.

Začínal jste hrát v kapele už jako teenager. Bylo to tehdy běžné?

To vážně nevím. Byl jsem tehdy posedlý zvukem banja, bluegrassu (ačkoli jsem to slovo ještě neznal) a skupinou Greenhorns. Chtěl jsem být jako oni. Založit podobnou kapelu bylo tedy přirozené.

Jak důležité je pro vás v písni spojení melodie a textu?

Považuji text za integrální součást písničky, rovnoprávnou s melodií. Ale jde tu jen o jeden písničkový typ, tedy ten, který píšu taky já. Existuje mnoho dalších typů, kde je význam obou složek pohyblivý.

Nejslavnější etapa vašeho vystupování je spojená se skupinou Poutníci. Kolik to bylo celkem let a jak na to vzpomínáte vy sám?

Robert Křesťan & Druhá tráva, festival Krásný ztráty Live 70, foto: Ivan Prokop

Hrál jsem s nimi dvanáct let a dnes na ně vzpomínám s láskou. Byla to dechberoucí cesta od neznámé lokální kapely k době, kdy byla na svém vrcholu, srovnatelném se zmíněnými nedostižnými, božskými Greenhorns. Ale ten se stal také spolu s rozličnými psychologickými změnami po roce 1989 příčinou jejího konce, tím myslím zánik Poutníků v tehdejší sestavě. Hráli jsme přes dvě stě koncertů ročně, byli jsme spolu od rána do večera minimálně dvě třetiny roku, a to nelze přežít bez konfliktů.

Další kapela Druhá tráva funguje dodnes. Znamená to, že nemáte rád velké změny? Nebo jste měl tak šťastnou ruku, že během let nebylo potřeba dělat nějaké zásadní kroky?

Jsmo stabilně tři, kteří spolu hrajeme už dvacet osm let – to zní hrozivě, ale čím je člověk starší, tím to utíká rychleji. Zbytek kapely se čas od času obměňuje, což přináší nezbytné impulzy. Krizí jsme prodělali několik, jednou jsme se dokonce rozpustili, hráli jsme spolu sice dál, ale ne pod názvem Druhá tráva. Dva roky nám trvalo, než jsme si uvědomili, jaká je to blbost. Já už jinou kapelu zakládat nemíním.

Myslíte, že k vašim největším hitům patří Panenka, Podobenství o náramcích a Až uslyšíš

hvízdání – v tomhle pořadí?

Panenka vede určitě, na druhé místo patří spíš Pojďme se napít. A nevím, jak aktivně dosud žije Podobenství o náramcích. Až uslyším hvízdání se asi hraje v rádiu. Moc to ale nesleduji.

Vím, že jste poměrně často vystupovali v kolébce bluegrassu, v USA. Opět se tam chystáte?

Jezdili jsme tam od roku 1994 do roku 2016 jednou, někdy dvakrát, dokonce i třikrát ročně. Před třemi lety jsme s tím skončili, protože to pod taktovkou našeho posledního tamějšího agenta začalo ztrácet smysl.

Co obnášelo takové jedno americké turné?

Většinou jsme jeli od pobřeží k pobřeží a zpátky, tak deset až patnáct tisíc kilometrů. Ale české a americké vzdálenosti se nedají srovnávat. Průměrně jsme odehráli tak třicet koncertů. Od velkých festivalů po miniaturní kluby-hospody.

Četla jsem jeden váš knižní překlad z angličtiny. Stále se touto činností zabýváte?

Ne.

Co vám tedy dnes dělá největší radost?

Vnuk. ☒